

sen for Stutteriet, her har givet. Vil man
 f. Ex. tage Præmierne, gjør han opmærksom
 paa, at han et Sted har seet, at flere Gingste
 paa 9 Aar, som være vant e til Præmier,
 atter være komne og sil hver 25 Rd. Vil
 man see paa den Sammenstilling, han giver
 af den hele Præmieuddeling, vil man finde,
 at 35 Landbosforeninger, patriotiske Selskaber,
 og hvilket Navn de nu have, have faaet af
 Statskassen 7,007 Rd. 56 S.; det er dog
 virkelig for 35 Foreninger med alle de Heste,
 som ligge under hver Forening, et høist ube-
 tydeligt Beløb, som hverken kan fremelske eller
 forbedre Hesteavl en i Landet. Jeg kan begribe,
 at en Mand, som boer i Nærheden og har
 en Hest, som han mener at kunne faae 25
 eller 30 Rd. for i Præmie, lader den træffe
 derhen, men jeg modsiges, at det er til nogen-
 somhelst Nytte eller Gavn for Hesteopdræt-
 ningen i det Hele. Vil man see paa et andet
 Aar, har jeg her truffet paa, at der paa Verne,
 jeg troer i 1859, blev uddeelt 100 Præmier
 til et Beløb af 2,650 Rd., d. e. 26 Rd. 3
 Mk. pr. Præmie, og deraf var kun een Præ-
 mie paa 100 Rd., men der var endog dem,
 som gik ned til 2 Rd. Vil man høre kyn-
 dige Folks Mening om dette Præmievæsen,
 vil jeg bede dem eftersee den bekjendte Neer-
 gaards Uttringer; jeg troer, at det er almindelig
 anerkjendt, at det var en sær sagkyndig Mand (Af-
 brydelse). Sa sær eller ikke, en særdeles kyndig,
 men sær Mand var han, skulle vi være enige derom.
 Han siger med Hensyn til Uddeling af Præ-
 mier: „Der er ingen Anordning i Kongens
 Riger og Lande, som har givet større Forar-
 gelse eller ydet flattere Frugter.“ Dersom man
 vil have et Exempel fra Frankrig, skal jeg
 anføre, at der i en Commission, der var
 nedsat for at bedømme disse Præmieuddelinger,
 var en af Dommerne, som foreslog, at alle
 Sedlerne paa Præmier skulde fastes i en Hat,
 og Alle, der mødte med Heste, tage dem i
 Grams og see, hvilket Lød de kunde faae ud.
 Saa overbeviist var denne Mand — det var
 forresten en bekjendt Mand — om det aldeles
 Nyttige og Frugtesløse ved i Hesteavlens
 Interesse at ville uddele slige Præmier. Jeg
 troer ogsaa, at det er almindelig erkjendt af
 de Fleste af dem, som særligt og ikke paa en

sær Maade have lagt sig efter Hestevæsenet,
 at det er en uhenftigtsmæssig Maade at an-
 vende Statens Midler paa, naanseet, at det
 til alle Tider efter mit Begreb er uhenftigts-
 mæssigt for Staten at blande sig i den pri-
 vate Bedrift. Da jeg er kommen til at
 nævne Præmieuddelingerne, vil jeg dog tillade
 mig at gjøre opmærksom paa, at dersom der
 atter skulde blive en Udstilling i Sylland af
 Gingste til Præmier, har jeg for længere Tid
 tilbage faaet et Brev fra Sylland, hvorefter
 jeg maa antage, at der er en vis Race, som
 er udeluftet, nemlig Gingste, som ere faldne
 efter kongelige Gingste, thi der siges i dette
 Brev, at Dykhejerne i Sylland aldeles ikke
 ville vide af dette Affkom at sige, thi de ere
 flau e og dvaffe, tilbøielige til tykke Been, have
 vanskabte og smaa Dine, frumme Næser.

Formanden: Maaskee jeg maa bede
 de ærede Medlemmer om at indtage deres
 Pladser, thi det er mig umuligt at oversee
 Salen, naar de ærede Medlemmer saaledes
 samle sig i Kredss om Taleren.

A. Sager: Det ærede Medlem, der talte
 først, omtalte Bornholm. Det kunde dog være
 muligt, at der derovre fandtes en lille Palmato-
 fose; jeg maa erindre om, at det var Navnet
 paa en heromt Gingst, som i mange Aar
 havde taget Præmie og nok tilfidsst kom til
 Stutteriet i Frederiksborg; da man der imid-
 lertid ikke fandt det raadeligt at udbrede
 Palmatofeslægten videre, forsøgte man der sølgt
 ved Auction; men dersom jeg mindes ret, blev
 der kun budt 50 Rd. for den, og man havde
 givet 1000 Rd. Derfor blev den sendt over
 for at forbedre Hesteracen paa Bornholm, men
 da det er bekjendt, at Bornholmerne ikke me-
 get yndede at faae „førte“ Folk derover, som
 de ikke selv have bestilt, vilde de ikke have
 den, og den blev da sølgt for 25 Rd.
 Det var en heromt Præmiegingst. Jeg
 kan ikke lade være med at bede ærede
 Medlemmer om at see til at faae denne
 Slags Udgifter ud af vore Love. Jeg
 troer, at det er overordentlig vigtigt at be-
 vilge dem, og at de gjøre meget mere Skade
 end Gavn. Jeg for imidlertid ikke gaar vi-